

Staten tilskyder saa store Summer. Om man nu enten kan paalægge dem et vist Bidrag i Lighed med det, man paanødte Lolland og Falster, eller paa anden Maade akkordere med dem i Forvejen? Hvilke Bidrag de skulle yde for at være beskærmede mod Højvande, maa der tænkes over i Forvejen, og jeg vil tilraade, at man ikke i alt Fald i Aar skulde gaa ind paa Sagen, men efterse Forholdene deroppe, som vi, der ikke have været der, ikke kunne dømme om saa klart som andre. De stedlige Rigsdagsmænds Dom tør jeg i saadanne lokale Spørgsmaal ikke stole paa. Jeg ved, hvordan min egen Stilling er over for lokale Spørgsmaal, hvor jeg kan tjene de lokale Interesser. Selv om jeg ikke fuldstændig billiger de paagældende Sager, maa jeg jo som lokal Rigsdagsgmand bære de lokale Interesser frem. Altsaa fortænker jeg ikke de ærede Rigsdagsgmænd i, at de støtte Forslaget, paa ingen Maade, men jeg maner kun til, at man nøje overvejer, hvorledes disse Forhold ere, og tager alle Ting med i Betragtning, før man vedtager en saadan Lov, der er farlig, fordi den giver et Stød til, at man kommer ind paa en Glidebane, hvor man næppe vil kunne standse. Med disse Ord vil jeg slutte og ikke anbefale Lovforslagets hurtige Fremme.

N. Andersen: I Modsætning til den sidste ærede Taler vil jeg slutte mig til den Tak og Anerkendelse, der er udtalt til den højtærede Minister for det lille Lovforslag, vi have til Behandling i Dag. Det ærede Medlem for Marihø Amts 4de Valgkreds (Claussen) var jo overordentlig betænkelig ved at komme ind paa en Lovgivning som den her foreslaaede, komme ind paa overhovedet at gøre Forandring i den Norm for Statskassens Deltagelse i Privatbanernes Bygning, der har faaet sit Udtryk ved Loven af 8de Maj 1894, og han mente endvidere, at hvis Egnen og dens Befolkning var saa fattig, at der ikke var Raad til at give det i den nævnte Lovfastslaede Tilskud, Halvdelen til et Baneanlæg, skulde man hellere undvære Banen. Ja, hvis det var den korrekte Situation, som her foreligger, kunde jeg til en vis Grad være enig med det ærede Medlem; thi ogsaa jeg anser det for ret betænkeligt at gøre Forandring i Loven af 1894 med Hensyn til Statskassens Stilling til private Baner alene af Hensyn til Egnens eller Befolkningens relative Fattigdom eller relative Velhavenhed. Men det er jo slet ikke Forholdet her. Saa vidt jeg ved, kan man ikke sige om den paagældende Be-

folkning, at den er i væsentlig Grad enten mere eller mindre fattig end Befolkningen overhovedet i vort Land, og hvad Egnen angaar, er den i og for sig heller ikke fattigere end Landets Egne i Almindelighed. Sagen er ganske simpelt den, som det ærede Medlem vil se, naar han ser paa et Kort — jeg antager for øvrigt, det ærede Medlem har gjort sig bekendt med det, før han talte — at det er den paagældende Landstræknings geografiske Beskaffenhed, der gør, at et Baneanlæg fra Fjerritslev til Tisted kun kan komme til at betjene et ganske overordentlig ringe Antal Personer og et ganske overordentlig ringe Antal Tdr. Hartkorn, idet Egnen ligger indeklemmt mellem Skagerak paa den ene Side og de to store Indskæringer fra Limfjorden mod Nord paa den anden Side. Det er heller ikke noget nyt, at man fra Lovgivningsmagtens Side er forberedt paa at give større Tilskud til dette Baneanlæg end til andre. Det har altid været betragtet som en given Sag i alt Fald i dette Ting, saa længe den har været under Behandling, og det har den været i en lang Aarrække — at Baneanlægget fra Fjerritslev til Tisted, naar det skulde staa selvstændigt, ikke kunde tilvejebringes paa samme Vilkaar som Privatbaner andre Steder i Landet. Jeg mindes fra mange Aar tilbage, at daværende Repræsentant for Tisted Amts 2den Valgkreds, nu afdøde Kaptajn Jagd og jeg Aar efter Aar i forskellige Jærnbaneudvalg kæmpede for at redde dette Led af Jærnbaneanettet, om ikke paa anden Maade saa derved, at man sammenholdt Forbindelsen mellem Aalborg — Fjerritslev og Fjerritslev — Tisted. Vi havde i mange Aar en meget indflydelsesrig Forbundsfaelle i afdøde Berg, Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds. Han havde nemlig saa megen Interesse for den Egn, at han sagde, at det vilde være en stor Uretfærdighed, om man nogen Sinde vilde gaa til med Statstilskud at anlægge en Jærnbane her uden samtidig at føre den op til Tisted. Han holdt med os, og saa længe han levede, holdt Baandet mellem de to Banestrækninger, men da Berg var død, tabtes den Indflydelse, han besad her i Tinget, og saa maatte min gamle Værkfælle, Kaptajn Jagd og jeg give tabt. Jeg kunde have ønsket for min gamle Kollega, at han havde oplevet den større Sandsynlighed, end der nogen Sinde har været for Opfyldelsen af hans saa ivrig efterstræbte Ønske om at faa en Jærnbane mellem Tisted og Aalborg.